

Bemærkninger til lovforslaget.

I.

Adgangen til at fradrage betalte personlige skatter til stat, kommune og kirke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foreslås i § 1, nr. 2, afskaffet fra og med skatteåret 1968-69. Med hensyn til begrundelsen herfor henvises til betænkning afgivet af folketingets udvalg angående kilde-skat den 13. marts 1967 (folketinget 1966-67, 2. samling, blad nr. 285), hvor det bl. a. er anført, at dette vil medføre en lempeligere beskatning af merindtægter allerede for den merindtægt, der er opnået i 1967.

II.

I den nævnte betænkning er det udtalt, at ved overgangen fra det hidtidige skattesystem til en ordning uden skattefradrag må der findes en ordning, der skaber en rimelig balance mellem de forskellige grupper af skatteydere, og at der ved overgangsordningen særlig må tages hensyn til personer, der som følge af skattefradragsreglens ophævelse går glip af fradrag for en skat, der er særlig stor i forhold til indtægten. De nævnte hensyn er søgt tilgodeset i lovforslagets § 2, der indeholder overgangsregler for skatteåret 1968-69.

De nuværende regler med skattefradrag og forholdsvis høje skattesatser bevirker, at udsving i indkomstforløbet påvirker skattebetalingen i en række efterfølgende år. F. eks. vil merindtægt i et enkelt år medføre en forholdsvis kraftig skattestigning det første år. Til gengæld vil skattefradraget stige de følgende to år, hvilket fremkalder en afledet skattelettelse, der som følge af skattefradraget forøger skatten de følgende år o. s. v. På længere sigt bliver skattestigningen som følge af merindtægten normalt noget mindre end skattestigningen det første år, men det endelige resultat vil afhænge af, hvorledes skatteyderens indtægter udvikler sig i en række år, og hvorledes udskrivningsreglerne i disse år fastsættes.

Når skattefradraget ophæves med virkning fra og med skatteåret 1968-69, afbrydes denne sammenhæng mellem skatte- og indtægtsudviklingen. Skatteydere, der benytter kalenderåret som indkomstår, vil ikke længere kunne foretage skattefradrag i den indkomst, der er tjent fra og med indkomståret 1967, men de skal endnu i 1967 og i en del af 1968 betalte skat, der er pålignet efter de hidtidige regler, som forudsætter disse skattefradrag. Det drejer sig om en del af skatten for skatteåret 1966-67 og hele skatten for skatteåret 1967-68.

Ved beskatningen af indtægt, tjent i 1967 og de følgende år, erstattes skattefradraget med en ned-sættelse af skatteskalaernes procenter. De nye skalaer bliver en slags ligevægtsskatteskalaer, hvori skattefradraget er indregnet. Det indregnede skattefradrag er ikke som hidtil den faktisk betalte skat, der normalt er beregnet på basis af indtægten i de forudgående kalenderår, men derimod et beløb, der svarer til skatten af årets indkomst. Det er forskellen mellem disse to beløb, den faktisk betalte skat og den skat, der er „indregnet“ i de nye skalaer, som i visse tilfælde skaber overgangsproblemer. Dette gælder især for skatteydere, hvis indtægter varierer stærkt fra år til år. Her kan der blive en væsentlig forskel på de to beløb. Skatten ifølge de nye regler kan i sådanne tilfælde komme til at afvige en del fra den skat, der skulle være betalt, dersom de gældende regler var blevet opretholdt.

Hvor skatteyderen i 1965 eller 1966 har haft en indtægt, der er væsentlig højere end indtægten i 1967, vil den skat, der betales i 1967, være særlig høj. Her vil overgangen til de nye regler betyde, at det bortfaldne skattefradrag bliver større end det „indregnede“ skattefradrag, som træder i stedet. Skatteyderen vil derfor gå glip af den del af skattefradraget, som overstiger det „indregnede“ skattefradrag. Ifølge lovforslagets § 2, stk. 2, skal der ved skatteberegningen for skatteåret 1968-69 gennem indrømmelse af et særligt reguleringsfradrag tages hensyn til sådanne tilfælde. Efter forslaget skal reguleringsfradraget også have virkning ved beregningen af kommuneskatten og den kirkelige afgift for skatteåret 1968-69.

Reguleringsfradraget opgøres på grundlag af en sammenligning mellem skatteyderens faktiske skattebetalinger i 1967 og den skat, der skulle være betalt for skatteåret 1968-69, hvis der ikke blev foretaget reguleringsfradrag.

Hvis den skat, der er betalt i 1967, er højere end den beregnede skat, får skatteyderen et fradrag svarende til forskellen mellem betalt skat og beregnet skat. Skattelettelsen som følge af dette fradrag vil nogenlunde svare til den ekstra skattebesparelse, han ville have opnået i kraft af det særligt store skattefradrag, dersom de gældende regler bevaredes i en række år, og hans indtægt i denne periode var nogenlunde konstant.

Af praktiske grunde foreslås det at unnlade ned-sættelse, hvor reguleringsfradraget udgør under 100 kr.

Ved den foreslåede udformning af regulerings-